

să nu spună: "Dacă ești, pedepsește-mă", căci dacă vine pedeapsa se poate să nu ai puterea de a mulțumi lui Dumnezeu și să aduci pocăința.

Când Domnul te luminează, atunci sufletul tău simte pe Domnul; simte că Domnul l-a iertat și îl iubește și cunoști asta din experiență, și harul Duhului Sfânt va da mărturie în sufletul tău de mântuirea ta și atunci vei voi să strigi tare lumii întregi: "Cât de mult ne iubește Domnul!"

Până când nu L-a cunoscut pe Domnul, Apostolul Pavel L-a prigonit, dar când L-a cunoscut, a străbătut lumea întreagă propovăduind pe Hristos.

Dacă Domnul nu ne face cunoscut prin Duhul Sfânt cât de mult ne iubește, omul nu poate să o știe, căci e cu neputință pentru mintea pământească să înțeleagă din știință ce fel de iubire are Domnul pentru oameni.

Dar ca să te mântuiești trebuie să te smerești, pentru că omul mândru, chiar dacă ar fi băgat cu de-a sila în Rai, nu și-ar găsi acolo odihna, ar fi nemulțumit și ar spune: "De ce nu sunt pe primul loc?". Dar sufletul smerit e plin de iubire și nu caută întâietăți, ci dorește binele pentru toți și se mulțumește cu orice.

Sursa: **Cuviosul Siluan Athonitul**, *Intre iadul deznădejdiei și iadul smereniei*, Editura Deisis, Sibiu, 2011

PROGRAMUL LITURGIC

Martți 25 septembrie	18:00	Sfântul Maslu
Sâmbătă 29 septembrie	18:00	Vecernia
Duminică 30 septembrie	08:00	Utrenia și Sfânta Liturghie → Duminica a 19-a după Rusalii → Predica de pe munte - Iubirea vrăjmașilor
	21:00	Priveghere: Vecernia, Utrenia și Sfânta Liturghie → Acoperământul Maicii Domnului

Pentru a fi la curent cu programul, în cazul în care apar modificări, vă rugăm să vă abonați la buletinul online sau să verificați **sfantul-ilie.ro**.

Strada Doamnei, nr. 18, Sector 3, Capitală

BULETINUL PAROHIEI

SFÂNTUL ILIE - HANUL COLȚEI

„Întreaga înfățișare a lui Hristos este smerită, simplă, fără slăviri și cinstiri... Prin smerenie vine la pătimirea mântuitoare. L-a înfruntat pe diavol în față, cu smerenie, și l-a dezarmat. — Părintele Iosif Vatopedinul

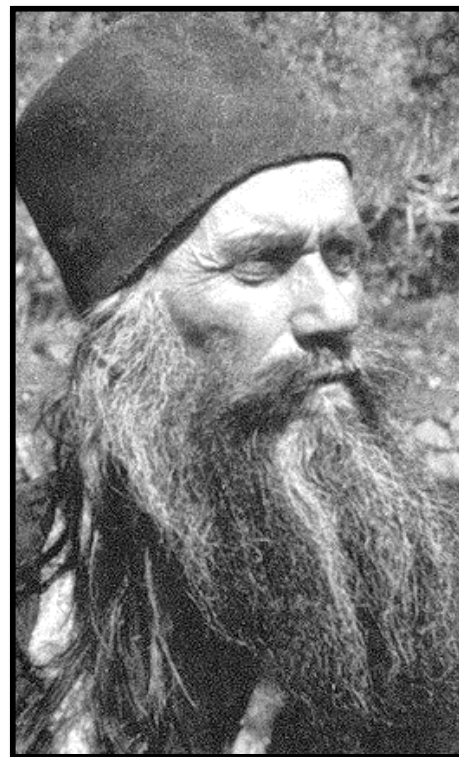
Nr. 266 / 23 septembrie 2018

SMERENIA

Pe sfinții cei smeriți îi fericesc tot cerul și pământul, și Domnul le dă slava de a fi împreună cu El: „Unde voi fi Eu, acolo va fi sluga Mea” [In 12, 26].

Maica Domnului e mai presus decât toți în smerenie, de aceea o fericesc pe ea toate neamurile pe pământ și îi slujesc toate puterile cerești; și pe această Maică a Sa Domnul ne-a dat-o spre apărare și ajutor.

Nimic nu e mai bun decât a viețui în smerenie și iubire; atunci în suflet va fi mare pace și el nu se va ridica deasupra fratelui. Dacă vom iubi pe vrăjmași, atunci mândria nu va avea loc în suflet, căci în iubirea lui Hristos nu este ridicare deasupra. Mândria mistuie ca un foc tot ce-i bun, dar smerenia lui Hristos e de nedescris și dulce. Dacă oamenii ar ști aceasta, tot pământul ar învăța această

SFÂNTUL CUVIOS
SILUAN ATHONTUL

1866 – 1938

știință. Toată viața, zi și noapte o învăț, dar nu pot să-i dau de cap. Sufletul meu se gândește mereu: n-am atins încă ceea ce doresc și nu pot avea odihnă.(...)

Sunt multe feluri de smerenie. Unul e ascultător și se învinuiește pe sine însuși întru toate; și aceasta e smerenie. Un altul se căiește pentru păcatele sale și se socotește nemernic înaintea lui Dumnezeu; și aceasta e smerenie. Dar alta e smerenia celui ce a cunoscut pe Domnul prin Duhul Sfânt; cunoașterea și gustul celui ce a cunoscut pe Domnul prin Duhul Sfânt sunt altele.

Când prin Duhul Sfânt sufletul vede cât de blând și smerit e Domnul, atunci se smerește pe sine până la capăt. Și această smerenie e cu totul deosebită și nimeni nu o poate descrie. Dacă oamenii ar cunoaște prin Duhul Sfânt ce fel de Domn avem, s-ar schimba cu toții: bogății ar disprețui bogățiile lor, savanții știința lor, ocârmuitorii slava și puterea lor, și toți s-ar smeri și ar trăi în mare pace și iubire, și mare bucurie ar fi pe pământ.

Când sufletul se predă voii lui Dumnezeu, atunci în minte nu mai e nimic afară de Dumnezeu și sufletul stă înaintea lui Dumnezeu cu mintea curată.

FERICIT SUFLETUL SMERIT

Omul mândru se teme de reproșuri, dar cel smerit nicidecum. Cine a dobândit smerenia lui Hristos dorește totdeauna să i se facă reproșuri, primește cu bucurie ocările și se întristează când este lăudat. Dar aceasta nu este decât primul început al smereniei. Când sufletul cunoaște prin Duhul Sfânt cât de blând și smerit e Domnul, atunci se vede pe sine însuși mai rău decât toți păcătoșii și se bucură să stea pe gunoaie în zdrențe ca lov și să vadă pe oameni în Duhul Sfânt strălucitori și asemenea lui Hristos. (...)

Mi-e milă de sărmanii oameni care nu cunosc pe Dumnezeu. Ei sunt mândri că zboară, dar nu e nimic uimitor în aceasta: și păsările zboară și slăvesc pe Dumnezeu. Dar omul, zidirea lui Dumnezeu, lasă pe Ziditorul lui. Dar gândește-te cum vei sta înaintea lui Dumnezeu la înfricoșata Sa Judecată? Unde vei fugi și unde te vei ascunde de Fața lui Dumnezeu?(...)

Fericit sufletul smerit; îl iubește pe el Domnul.

SUFLETULUI SMERIT DOMNUL ÎI DĂ PACE

Domnul iubește pe oameni, dar îngăduie întristări, ca oamenii să-și cunoască neputința și să se smerească și, pentru smerenia lor,

să primească pe Duhul Sfânt, iar cu Duhul Sfânt toate sunt bune, toate sunt pline de bucurie, toate sunt frumoase.

Dacă cineva e chinuit mult de sărăcie și de boală și nu se smerește, se chinuie fără folos. Dar cine se smerește, acela va fi mulțumit de soarta lui, oricare ar fi ea, pentru că Domnul e bogăția și bucuria lui, și toți oamenii vor fi uimiți de frumusețea sufletului său.

Tu zici: „Viața mea e tare amară”. Dar eu îți voi spune sau mai degrabă Domnul însuși îți spune: „Smerește-te și vei vedea că nenorocirile tale se vor preface în odihnă așa încât te vei minuna și vei spune: „De ce mă chinuiam și întristam atât altădată?”.

Acum însă te bucuri pentru că te-ai smerit și harul lui Dumnezeu a venit; acum, chiar dacă ai ședea singur în sărăcie, bucuria nu te va părăsi, pentru că ai în suflet pacea despre care a zis Domnul: „*Pacea Mea dau vouă*” [In 14,27]. Așa și fiecăruia suflet smerit Domnul îi dă pace.

Sufletul celui smerit e ca marea: dacă arunci o piatră în mare, ea tulbură pentru un minut fața apelor, după care se scufundă în adâncuri.

Așa se cufundă și întristările în inima celui smerit, căci puterea Domnului e cu el.(...)

Sufletului mândru nu Se arată Domnul. Chiar dacă ar învăța toate

cărțile, sufletul mândru nu va cunoaște niciodată pe Domnul, fiindcă mândria lui nu lasă loc în el pentru harul Sfântului Duh, iar Dumnezeu e cunoscut numai prin Duhul Sfânt.

Luminați prin Botez, oamenii cred în Dumnezeu, dar sunt unii care îl și cunosc. E bine să crezi în Dumnezeu, dar să cunoști pe Dumnezeu, iată fericirea. Desigur, și cei ce cred sunt fericiți, după cum a zis Domnul Apostolului Toma: „*Pentru că M-ai văzut și M-ai pipăit, crezi, dar fericiți cei ce n-au văzut și au crezut*” [In 20, 29].

Dacă vom fi smeriți, atunci după iubirea Lui, Domnul ne va face cunoscute toate, ne va descoperi toate tainele, dar vai nouă dacă nu ne smerim, ne mândrim și, căzând în slava deșartă, ne golim și ne chinuim și pe noi înșine și pe ceilalți.

Deși e milostiv, pentru mândrie Domnul lasă sufletul să flămânzească și nu-i dă harul câtă vreme n-a învățat smerenia. (...)

OMUL MÂNDRU NU ARE LINIȘTE NICI ÎN RAI

Mândria nu lasă sufletul să o apuce pe calea credinței. Necredinciosului îi dau acest sfat: Să zică: “Doamne, dacă ești, luminează-mă și-ți voi sluji din toată inima și din tot sufletul”. Și pentru acest gând smerit și dispoziție de a sluji lui Dumnezeu, Domnul îl va lumina negreșit. Dar